

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 10 grudnia 1981 r.

w sprawie ustalania szkód w pojazdach samochodowych z obowiązkowych ubezpieczeń komunikacyjnych.

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 2 grudnia 1958 r. o ubezpieczeniach majątkowych i osobowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 72, poz. 357, z 1964 r. Nr 16, poz. 94 i z 1975 r. Nr 16, poz. 91) oraz § 49 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1981 r. w sprawie obowiązkowych ubezpieczeń komunikacyjnych (Dz. U. Nr 30, poz. 166) zarządza się, co następuje:

1. Wyposażenie pojazdów.

§ 1. 1. Przez wyposażenie pojazdu w ubezpieczeniu auto-casco rozumie się sprzęt i urządzenia, w jakie wyposażony jest pojazd danej marki, typu i modelu.

2. Za wyposażenie uważa się również radiodbiornik (radio-magnetofon) zamontowany na stałe do pojazdu, antenę, zagłówki, pokrowce, urządzenia do ogrzewania wnętrza, dodatkowe oświetlenie (z wyjątkiem oświetlenia specjalnego, np. jodowego), gaśnicę przeciwpożarową, pasy bezpieczeństwa, sygnał dźwiękowy, trójkąt ostrzegawczy i świetlny, linkę holowniczą, narzędzia samochodowe, pokrywy ozdóbne na koła, apteczkę medyczną, urządzenia zabezpieczające przed kradzieżą pojazdu, bagażnik, dodatkowy pojemnik na paliwo, taksometr w pojazdach służących do zarobkowego przewozu i plandekę przymocowaną do nadwozia samochodu ciężarowego.

3. W razie uszkodzenia pojazdu uwzględnia się również dodatkowo zamontowane urządzenia związane z eksploatacją pojazdu, jeżeli zostało to stwierdzone w powypadkowej ocenie technicznej sporządzonej przez zakład ubezpieczeń lub na jego zlecenie przez rzeczoznawców. W razie kradzieży pojazdu wymaga udowodnienia przez poszkodowanego, że takie urządzenia były zamontowane do pojazdu.

2. Ustalanie odszkodowania.

§ 2. 1. Za podstawę do ustalania wartości pojazdu przyjmuje się cenę obowiązującą w dniu ustalania odszkodowania przez zakład ubezpieczeń.

2. Wartość pojazdu stanowi różnica między obowiązującą w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, w społecznym handlu detalicznym, ceną nowego pojazdu tej samej marki, typu i modelu wraz z wyposażeniem, o którym mowa w § 1, a kwotą amortyzacji wynikającą z okresu eksploatacji pojazdu, ustaloną według stawek określonych w załączniku nr 1.

3. W celu ustalenia odszkodowania dla posiadacza, który nabył pojazd w przyspieszonej (ekspresowej) sprzedaży dokonywanej przez uprawnione do sprzedaży nowych pojazdów jednostki gospodarki społecznej, przy określeniu wartości pojazdu uwzględnia się dopłatę z tytułu tej sprzedaży.

4. Kwotę amortyzacji, wynikającą z okresu eksploatacji pojazdu, ustala się za każdy ukończony rok eksploatacji, z tym że pierwszy rok liczy się od dnia 31 grudnia roku produkcji pojazdu.

5. Jeżeli wartość pojazdu stanowi mniej niż 30% ceny nowego pojazdu, a jest on dopuszczony do ruchu, za wartość pojazdu przyjmuje się 30% ceny nowego pojazdu.

6. W razie braku obowiązującej ceny dla danego pojazdu przyjmuje się cenę innego pojazdu o zbliżonych parametrach techniczno-eksploatacyjnych.

§ 3. Na zlecenie zakładu ubezpieczeń może być ustalona przez rzeczoznawcę indywidualna wartość pojazdu, z uwzględnieniem stanu technicznego pojazdu — wymiany nadwozia, silnika lub naprawy głównej — jeżeli zostanie to udokumentowane przez posiadacza pojazdu.

§ 4. 1. Wartość pozostałości pojazdu, tj. nie uszkodzonych części, ustala się w wysokości 50% ich wartości, według obowiązujących cen (§ 2), pomnożonej przez określoną w załączniku nr 1 stawkę amortyzacyjną dla danego rodzaju pojazdu.

2. W razie użycia do naprawy pojazdu ulepszonych i zmodernizowanych nowych części i zespołów, których przed wypadkiem nie miał (§ 25 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie obowiązkowych ubezpieczeń

komunikacyjnych), wartość pozostałości ustala się według zasad określonych w ust. 1.

§ 5. Jeżeli wartość części zakwalifikowanych w ocenie technicznej do wymiany jest określona w walucie zagranicznej, odszkodowanie wypłacane w złotych za tę część ustala się według obowiązującego kursu walut Narodowego Banku Polskiego.

§ 6. 1. Udział własny posiadacza pojazdu samochodowego w szkodzie objętej ubezpieczeniem auto casco stosuje się w wysokości określonej w załączniku nr 2.

2. Jeżeli w okresie kolejnych dwóch lat powstanie więcej niż jedna szkoda, za którą wypłacono świadczenie z zastosowaniem udziału własnego, udział własny posia-

dacza zwiększa się o 50% przy drugiej szkodzie, a o 100% przy trzeciej i następnych szkodach.

3. Przepisy końcowe.

§ 7. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 16 grudnia 1974 r. w sprawie ustalania wysokości szkód w pojazdach samochodowych objętych obowiązkowymi ubezpieczeniami komunikacyjnymi (Monitor Polski Nr 42, poz. 259).

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1982 r.

Minister Finansów: *M. Krzak*

Załącznik nr 1 do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 10 grudnia 1981 r. (poz. 284).

STAWKI ROCZNYCH ODPISÓW AMORTYZACYJNYCH

stosowane przy ustalaniu wartości pojazdów w dniu wypadku dla pojazdów objętych obowiązkowymi ubezpieczeniami komunikacyjnymi

1. Pojazdy będące w posiadaniu osób fizycznych oraz jednostek gospodarki nie uspołecznionej:

Lp.	Rodzaj pojazdu	Pojazdy używane do celów zarobkowych w %	Pojazdy używane do celów niezarobkowych w %
1	Samochody osobowe oraz przyczepy campingowe i inne turystyczne	17	7
2	Autobusy oraz przyczepy autobusowe	18	8
3	Samochody ciężarowe: — o ładowności do 2,0 t — o ładowności powyżej 2,0 t lub z urządzeniem samowyładowczym	18	8
		17	7
4	Samochody o napędzie elektrycznym	12	5
5	Samochody specjalnego przeznaczenia	8	5
6	Ciągniki: — siodłowe i balastowe — inne	17	10
		12	8
7	Ciągniki rolnicze	15	5
8	Przyczepy (naczepy) do samochodów ciężarowych i ciągników	20	10
9	Motocykle i trójkołowce (motocykle z wózkiem bocznym)	15	7

2. W odniesieniu do pojazdów będących w posiadaniu jednostek gospodarki uspołecznionej wartość pojazdu w dniu wypadku ustala się zgodnie z obowiązującymi te jednostki przepisami w sprawie amortyzacji pojazdów samochodowych.

Załącznik nr 2 do zarządzenia Ministra
Finansów z dnia 10 grudnia 1961 r.
(poz. 284).

TABELA UDZIAŁÓW WŁASNYCH

Rodzaje pojazdów	Udział własny w złotych		
	podstawowy, przy pierw- szej szkodzi	przy drugiej szkodzi	przy trzeciej i następnej szkodzi
samochody osobowe:			
do 900 cm ³	3.000	4.500	6.000
901—1250 cm ³	4.000	6.000	8.000
1251—1500 cm ³	5.000	7.500	10.000
powyżej 1500 cm ³	6.000	9.000	12.000
autobusy i przyczepy autobusowe	7.000	10.500	14.000
samochody ciężarowe i specjalne oraz przy- czepy do samochodów ciężarowych	5.000	7.500	10.000
ciągniki rolnicze i gąsie- nicowe oraz przyczepy do nich	5.000	7.500	10.000